

Luuk.2:1-20

Älkää pelätkö

Tänä vuonna lähestymme joulua poikkeuksellisissa oloissa. Milloin viimeksi Suomen historian kuluessa on syyskuussa jouduttu miettimään, voiko joulun ajan kirkkoja järjestää turvallisesti? Tätä me nyt kuitenkin olemme pohtineet. Miten joulun ja adventin ajan suuret kirkkotilaisuudet, erityisesti kauneimmat joululaulut ja aattokirkot järjestetään turvallisesti? Ylitornion seurakunta ei ole kysymyksineen yksin. Samaa kysyvät seurakunnat kaikkialla Suomessa ja kaikkialla maailmassa. Itse asiassa samaa asiaa kysyvät kaikki tapahtuman järjestäjät eri puolilla maailmaa. Miten me järjestämme tilaisuutemme turvallisesti niin, ettei mukaan tulevien tarvitse pelätä?

Tällä kertaa ei ole kyse näkyvästä uhasta, vihollisesta, vihasta tai väkivallasta. Niiden kanssa ihmiset kuitenkin osaavat elää ja tietävät riskit. Jumalanpalveluksia, urheilutapahtumia ja muita joukkokokouksia on kautta aikojen järjestetty myös pelon, väkivallan ja vainojen keskellä. Uhmakkaasti on todettu, että me emme pelkää. Ystävät ja samanmieliset ovat kokoontuneet yhteen, nauttineet yhdessäolosta, kisailleet, laulaneet, tanssineet, rukoilleet, joskus kyllä salassa ja katseilta piilossa, mutta kuitenkin yhdessä.

Nyt on toisin. Mikään varsinainen ulkoinen uhka ei estä meidän yhteen tulemistamme. Vihollinen ei ole rajoillamme, eivätkä vainolaiset kierrä keskellämme. Mutta kuitenkin... Nyt joudumme erityisesti varoamaan ystäviämme, läheisiämme ja meille tärkeitä ihmisiä, jotta emme altista heitä tai itse altistu. Koskaan ei voi olla aivan varma. Tällaisessa epävarmuudessa eläminen on meille tämän ajan suomalaisille vierasta. Olemme tottuneet elämään suhteellisen turvallista ja turvattua elämää jo vuosikymmenten ajan.

Siksi jouluevankeliumista nousee yksi lause, joka puhuttelee erityisesti: ”Älkää pelätkö”. Jeesuksen ajan ihmisillä oli paljon pelättävää. Vihollisen sotajoukot olivat miehittäneet Israelin. Vainolainen oli lähellä – kaikkien keskellä. Kulkutaudit, nälänhätä, taloudellinen hätä, villipedot, tuntemattomien henkien ja demonien pelko - ne olivat läsnä jokapäiväisessä elämässä. Tasa-arvo ja demokratia olivat sekä sanoina että käsitteinä täysin tuntemattomia. Paimenet, jos ketkä tiesivät ja tunsivat tämän kaiken.

Jouluyönä heidän pelkojensa ja rauhattomuutensa keskelle ilmestyi enkeli, jolla oli ihmeellinen viesti: ”Älkää pelätkö”. Jouluevankeliumin jatko on tuttua tarinaa. Mutta voisimmeko kuitenkin pysähtyä tänä vuonna joulun aikana tuon yhden käsitteen äärelle: ”Älkää pelätkö”.

Kaikesta elämän epävarmuudesta ja rikkinäisyydestä

Matti Björnin

huolimatta jouluyönä Jumalan Pojan syntymää saatteli viesti, että ei tarvitse pelätä. Varovainen voi olla ja pitääkin olla, mutta pelkoa ja turvattomuutta ei tarvitse päästää päälle. Ne eivät saa hallita elämäämme ja pitää meitä otteessaan – eivät silloinkaan, kun näemme ja koemme ympärillämme jotain täysin käsittämätöntä ja tuntematonta.

Toisesta maailmasta tuli paimenille viesti Jumalan läsnäolosta, huolenpidosta, armosta ja anteeksiantamuksesta. Jumala ei jäänyt heidän elämässään etäiseksi ja ulkopuoliseksi neuvojen jakajaksi. Hän tuli jakamaan heidän elämänsä, heidän elämänsä keskeneräisyyden ja rikkinäisyyden. Hän tuli ihmiseksi. Tämä on joulun viesti paimenille. Teidän ei tarvitse pelätä, koska Jumala on teidän kanssanne.

Saman enkelten viestin varaan saamme jäädä myös Ylitorniolla kaksi vuosituhatta myöhemmin. Meidän ei tarvitse pelätä, koska Jumala on meidän kanssamme ja pitää meistä huolta. Hän armahtaa meitä, antaa meille anteeksi ja kantaa meitä elämämme huolien ja pelkojen keskellä.

Tätä kirjoitettaessa emme vielä tiedä, miten jouluajan suuret tilaisuudet lopulta voidaan järjestää. Pyrimme tekemään sen turvallisesti, niin että kenenkään ei tarvitsisi olla huolissaan meidän laiminlyönneistämme. Mutta olemme kuitenkin epäonnistuneet, jos unohdamme sen, että elämä ei koskaan ole meidän hallittavissamme. Meidän ei tarvitse pelätä Jumalaa eikä lähellämme elävää ihmistä. Meidän pitää voida katsoa toista ihmistä silmiin, toivottaa hänelle hyvää ja siunattua joulua. Meidän pitää voida ojentaa hänelle lahjamme ja kertoa, että hän on meille tärkeä.

Jouluevankeliumi haastaa meidät enkelin sanoin unohtamaan pelkomme ja elämään elämää turvallisesti, Jumalaan luottaen ja lähimmäistämme palvellen.

Matti Salminen

YLITORNION
SEURAKUNTA

